

Kapitalismus končí – co bude dál?

 polec24.cz/blog/kapitalismus-konci-co-bude-dal

josh-xy

13. 5. 2023

Kapitalismus končí – co bude dál?

Jsou toho plná média – alternativní i některá maistreamová.

Končí Pax Americana, končí kapitalismus, končí svět, jaký známe po staletí. Jednoduchá vývojová linie, kterou jsme učili ve škole, končí. Prvobytně pospolný, otrokářský, feudální, kapitalistický řád, „historická úchylka“ v podobě bolševismu v Sovětském svazu a „reálného socialismu“ v jeho satelitech. Návrat „neposlušných“ do lůna demokracie a liberalismu, končící éra jednoho hegemonu a nástup nových velmocí, které hegemon a jeho spojenci ani média za nové velmoci nepovažují a jako partnery je odmítají. Tolik stručná charakteristika nedávného vývoje a současného stavu světa.

Na pořadu dne je otázka: Éra kapitalismu končí – co přijde po něm?

Většina politiků, analytiků a komentátorů se této formulaci a následnému hledání odpovědi raději vyhýbá. Důvod je jednoduchý: Museli by přiznat svým občanům, voličům, čtenářům i sobě a svým rodinám, že jejich víra, sliby a skutky byly a jsou falešné. Že vědomě věřili iluzi, že kapitalismus je věčný, ekonomický rozvoj nekonečný a „liberální demokracie“ v takových podmínkách ideální.

V takzvaných vyspělých zemích vládou ekonomice a z ní odvozené politice nadnárodní korporace, jež často určují směr vývoje a fungování států podle svých zájmů a potřeb. Otevřeně se i v maistreamových médiích mluví o tom, že několik desítek či stovek těchto korporací, vlastněných několika desítkami či stovkami navzájem spojených a spřízněných rodin, ovládá 50 – 90% světových ekonomických zdrojů. Tento výsledek vývoje kapitalismu, který předvídavě popsal už před sto lety V.I. Uljanov-Lenin ve své knize „Imperialismus jako nejvyšší stadium kapitalismu“, připomíná animovaný film, v němž skupina vědců na cizí planetě vysadila velké množství drobných uměle vytvořených živočichů a se zájmem sledovala jejich evoluci. Malí tvorové se měli čile k světu, brzy „vyjedli“ zdroje potravy ve svém okolí a zahájili lov svých konkurentů. Dařilo se jim výborně, jejich počty klesaly, velikost rostla, až nakonec zůstalo jen několik největších jedinců a i ti se navzájem sežrali, až zbyl ten největší – poslední. Zůstal sám na pusté planetě, spokojený, že už ho nikdo neohrožuje. A v této fázi se dnes nachází i náš pozemský euro-atlantický kapitalismus.

Nejzábnější na naší současnosti je ovšem sledovat, jak se všichni západní politici (včetně našich EU+USA vlezdoprdelků) zoufale snaží dávat najevo, že to tak není. Že tento směr vývoje neexistuje, popírají, že se po této cestě řítíme narůstající rychlostí a že všechny pokusy zastavit tuto jízdu do (nejen) ekonomického pekla jsou marné. Zoufale hledají východisko, bankéři s jejich požehnáním oslabují měnu, tisknou nekryté peníze, když zjistí, že to nefunguje,

zvýší úrokové sazby, vypracovávají odhady inflace, odhady růstu, odhady výsledků, odhady důsledků, mají různá očekávání, ale ve skutečnosti NIC NEVĚDÍ.

Liberálové vymýšlejí šílené teorie (neomezuj se pravidly – stanovuj si vlastní pravidla), absurdní postupy (více Evropy) – a VÝSLEDEK ŽÁDNÝ! Nikdo není ochoten přiznat, že kapitalistický způsob fungování ekonomiky narazil na své hranice a bude nahrazen novým systémem. Tak jako se přežilo a stalo nefunkčním otrokářství a nevolnictví, přežívá se a stává se nefunkčním nespravedlivé vykořisťování zaměstnanců, neoprávněné obohacování zaměstnavatelů a nejrůznější burzovní, kapitálové a dluhové operace finančníků, spekulantů a majitelů obrovských nadnárodních firem.

Zachování a další rozvoj lidské společnosti si v blízké budoucnosti vynutí spravedlivé využívání zdrojů, spravedlivé rozdělování ekonomických produktů všem členům společnosti a spravedlivé poskytování pomoci všem, kdo ji potřebují. Pokud k tomu nedojde v rámci rodícího se multipolárního uspořádání světa, které bude skutečně poslední fází kapitalismu, dojde k tomu formou REVOLUCE, během které dojde ke přerozdělení zdrojů, majetku a produkce tak, aby z nich měli prospěch všichni členové společnosti.

Prvním krokem bude změna myšlení lidí. Lidé musí pochopit, že pokud neopustí svůj současný konzumní způsob života, založený na nenasytnosti, sobectví, pohodlnosti a lhostejnosti, jejich budoucností je korporátní fašismus s feudálními či otrokářskými prvky.

Druhým krokem bude znárodnění těch odvětví ekonomiky, jejichž bezchybné fungování bude podmínkou budoucího rozvoje společnosti. Formy vlastnictví ekonomických výrobních prostředků budou různé, ale musí být v rovnováze, aby z něho bylo možno uživit veškeré obyvatelstvo a financovat chod státu a společnosti. Dojde k posílení role státu v těchto procesech, k obnovení

základních funkcí státu a k návratu klíčových odvětví do státního vlastnictví. Bude obnoveno a rozvinuto družstevní vlastnictví ve všech oborech.

Pokud k nedojde ke změnám vlastnictví ekonomických struktur, pokračování oligarchizace vyústí v celoplanetární válku o zdroje pro přežití.

Třetím krokem bude odstranění všech zbraní hromadného ničení. Pokud to lidstvo v dohledné době neudělá, bude pravděpodobnost vzniku světového válečného konfliktu stále narůstat a jednoho dne k němu (buď náhodou nebo selháním člověka či techniky) dojde.

Co je tedy budoucností lidské společnosti?

Samosprávná demokracie, v níž žijí skromní, poctiví, čestní a spravedliví lidé, kteří ve stejném duchu vychovávají své děti.

Regionální a soběstačná ekonomika, v níž lidé pracují pro blaho svých rodin a tím i celé společnosti, neboť jen šťastná a spokojená rodina je jejím základem, a pomáhají jeden druhému, místo vzájemného okrádání se pod hlavičkou šikovnosti a podnikavosti.

Hledání a objevování nových technologií, rozvoj vědy a lidského poznání a jejich využití pro intelektuální, fyzický a kulturní rozvoj celého lidstva.

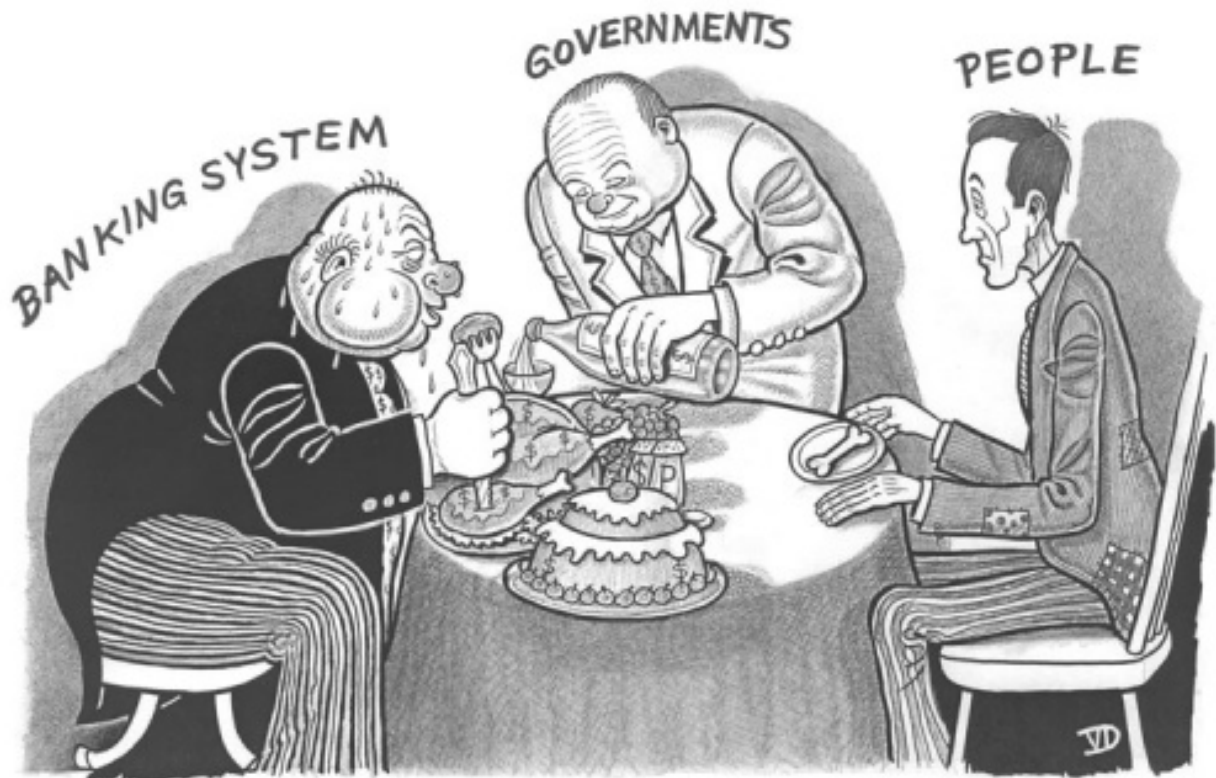
Objektivní a pravdivá vzdělávací soustava a média, která budou skutečným strážcem demokracie a lidské svobody, podporovatelem morálky a práva a připomínkou povinností.

Ochrana a obnova světového přírodního prostředí a bohatství pro budoucí pokolení.

Obrození národních a místních kultur v jejich rozmanitosti a rozvoj a zachování kulturního dědictví pro další generace.

Husitský Tábor, německá a švýcarská reformace, osvícenství, pařížská Komuna a poučení ze socialistického vývoje ve 20. století nám ukazují směr a myšlenky velkých duchů minulosti jsou milníky na cestě lidstva do jeho nové lepší budoucnosti.

Pro pokec: Jaromír Bradávka

sdílejte na